

Руслан Бельтюков, Аспірант 2-го року навчання, ОП підготовки доктора філософії, спеціальність 281 «Публічне управління та адміністрування», Навчально-науковий Інститут Екологічної економіки і менеджменту Національного Лісотехнічного Університету України.

Науковий керівник: Ліпенцев Андрій Вікторович, кандидат економічних наук, професор кафедри публічного управління і адміністрування, Навчально-науковий Інститут Екологічної економіки і менеджменту Національного Лісотехнічного Університету України.

ТЕЗИ ДОПОВІДІ

Підвищення ефективності дистанційної онлайн освіти в контексті розбудови української державності з метою підвищення конкурентоспроможності регіонів.

Анотація

У тезах доповіді розглядаються проблеми та перспективи розвитку дистанційної онлайн-освіти для керівників органів державної влади, місцевого самоврядування та підприємств регіонів України в контексті підвищення конкурентоспроможності регіонів. Автор аналізує ключові виклики, пов'язані з інфраструктурними обмеженнями, недостатнім рівнем цифрової грамотності та відсутністю спеціалізованих навчальних програм. Запропоновано комплексні заходи для вирішення цих проблем, зокрема розвиток цифрової інфраструктури, створення інтерактивних навчальних курсів і впровадження сучасних управлінських практик. Результати вже реалізованих проєктів дистанційного навчання свідчать про позитивний вплив на прийняття управлінських рішень та підвищення конкурентоспроможності організацій. Особливу увагу приділено ролі мотиваційного розвитку і використанню інноваційних освітніх технологій, що сприяють професійному зростанню кадрів та ефективності регіонального управління.

Ключові слова: дистанційна освіта, онлайн-навчання, державне управління, конкурентоспроможність регіонів, цифрова грамотність, мотиваційний розвиток, управлінські практики.

Вступ

Українська держава на сучасному етапі стикається із важливим завданням забезпечення якісної освіти для всіх громадян, включаючи керівників та працівників органів державної влади, місцевого самоврядування та підприємств регіонів. У контексті швидких соціально-економічних змін дистанційна онлайн-освіта стає невід'ємною частиною сучасної освітньої системи, що дозволяє здійснювати безперервний професійний розвиток, покращувати управлінські навички, а також підвищувати конкурентоспроможність регіонів. В умовах війни та постконфліктного відновлення дистанційне навчання стає ефективним інструментом не лише для загального підвищення рівня освіченості, але й для оптимізації роботи управлінських структур і підприємств. Це сприяє швидкій адаптації до нових умов, прийняттю стратегічних рішень та забезпеченню економічного зростання на регіональному рівні. [1]

Водночас розвиток дистанційного навчання для управлінських кадрів стикається з низкою викликів, серед яких інфраструктурні обмеження, нестача кваліфікованих викладачів та відсутність спеціалізованих програм навчання, що відповідають потребам державного управління та бізнесу. Недостатній рівень цифрової грамотності серед керівників органів влади та працівників підприємств часто обмежує ефективне використання новітніх технологій для управління. Це ускладнює процес прийняття рішень, планування розвитку та впровадження інноваційних проєктів, що є критично важливими для економічного відновлення регіонів. [3] Крім того, традиційні програми навчання не завжди враховують специфіку дистанційного формату, що знижує мотивацію та результативність навчання.

Для підвищення ефективності дистанційної освіти для керівників та працівників органів державної влади, місцевого самоврядування та підприємств необхідні комплексні заходи.

По-перше, важливо забезпечити розвиток цифрової інфраструктури, особливо в регіонах, щоб зробити доступ до якісного онлайн-навчання рівним для всіх категорій слухачів.

По-друге, слід розробити спеціалізовані програми дистанційного навчання для управлінських кадрів, орієнтовані на сучасні управлінські практики, економічний розвиток та стратегічне планування. Це сприятиме не лише зростанню професійного рівня окремих управлінців, але й підвищенню ефективності роботи цілих організацій та структур.

Інвестиції в навчання управлінських кадрів через дистанційні платформи дозволять знизити витрати на навчання, розширити доступ до освітніх матеріалів та залучити до навчання ширше коло учасників, незалежно від їхнього місця проживання чи роботи. [6] Інтерактивні курси з використанням сучасних цифрових технологій, кейс-стаді та симуляцій дозволять підвищити мотивацію слухачів, зробити навчання більш практичним та адаптованим до конкретних регіональних умов. Впровадження таких стратегій забезпечить ефективну підготовку управлінців та працівників для нових викликів, що виникають у процесі відновлення та розвитку економіки України.

Таким чином, розвиток дистанційної онлайн-освіти для керівників та працівників органів влади, місцевого самоврядування та підприємств регіонів має потенціал стати одним із основних чинників підвищення конкурентоспроможності регіонів. Це сприятиме не лише професійному зростанню кадрів, але й забезпеченню більш стійкого, ефективного та інноваційного розвитку української держави в цілому.

Уже зараз мною реалізовано проекти дистанційного навчання керівників організацій та компаній, що у результаті дозволило суттєво скоротити час на

прийняття управлінських рішень та суттєво підвищити конкурентоздатність компаній на ринку.

Основними критеріями цих проектів є:

- Неперервність освіти – керівники послідовно вивчають короткі модулі комплексних програм і їх впроваджують у практиці діяльності;
- Постійне оновлення навчальних матеріалів – будь-хто з керівників, які в процесі застосування управлінських технологій знаходять кращі практики реалізації, записують ці практики і також дають доступ іншим керівникам для покращення їх діяльності;
- Мотиваційний розвиток – будь-який керівник може бути одночасно реципієнтом навчального процесу і тьютором для інших керівників, що в свою чергу підвищує статус та допомагає додатково розвиватись.
- Застосування піраміди сприйняття і засвоєння інформації відбувається у повній мірі.

Література:

1. Дистанційне навчання: виклики, результати та перспективи. Порадник. З досвіду роботи освітян міста Києва : навч.-метод. посіб. / Упоряд.: Воротникова І.П., Чайковська Н.В. — К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2020. 456 с
2. Алієв Х. М. Зарубіжний досвід упровадження дистанційного навчання в університетах. Наук. зап. Бердян. держ. пед. ун-ту. Серія: Педагогічні науки. 2017. Вип. 3. С. 11–17 URL: C:/Users/Acer/Downloads/nzbdpu_2017_3_3.pdf (дата звернення: 28.04.2022)
3. Кухаренко В. М., Бондаренко В. В. Екстрене дистанційне навчання в Україні: монографія. Харків: Вид. КП «Міська друкарня», 2020. 409 с. URL:

https://duan.edu.ua/images/News/UA/Departments/Management/2020/monograph_ekstr_dyst_navch.pdf (дата звернення: 28.04.2022).

4. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. Постанова МОН України від 20 грудня 2000 р. URL: <http://uiite.kpi.ua/2019/06/03/1598/> (дата звернення: 28.04.2022).
5. Штихно Л. В. Дистанційне навчання як перспективний напрям розвитку сучасної освіти. Молодий вчений. 2016. № 6. С. 489–493. 10.
6. Ліщинська Л. Б. Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія: матеріали міжвузівського вебінару, 31 берез. 2017 р. Вінниця: ВТЕІ КНТЕУ, 2017. 102 с.